

Bilag 2.

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

København, den 28. februar 1963.

I nogle orienterende møder, som fandt sted i statsministeriet den 21., 22. og 23. ds., har statsministeren og arbejdsministeren forud for fremsættelsen i folketinget af forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster over for Dansk Arbejdsgiverforenings ledelse redegjort for hovedlinjerne i det pågældende forslag. I disse møder har Dansk Arbejdsgiverforenings formand med enstemmig tilslutning fra forretningsudvalget indtrængende advaret imod, at regeringen fremmede det pågældende lovforslag.

Da forslaget nu er fremlagt i folketinget og efter 1. behandling sendt i udvalg, finder Dansk Arbejdsgiverforening anledning til over for udvalget at redegøre for baggrunden for det standpunkt, vi i sidste uge tog over for statsministeren og arbejdsministeren.

Det foreliggende lovforslag anviser efter vor opfattelse ikke en løsning af lønproblemerne, som ligger inden for en samfundsøkonomisk forsvarlig ramme.

1) Lovforslaget forudsætter, at den automatiske regulering af lønningerne efter pristal bevares i den kommende overenskomstperiode. Der udløses pr. 1. marts i år i henhold til den hidtil gældende ordning to portioner dyrtidstillæg svarende til en lønforhøjelse inden for Dansk Arbejdsgiverforenings område på 140 mill. kr. pr. år eller ca. 3 pct. af lønmassen, og det må forudses, at reguleringspristallet pr. juli 1963, efter at skatterne er fjernet fra beregningsgrundlaget, vil stige så meget, at der pr. 1. september vil blive udløst en tredje dyrtidsportion, hvis størrelse må antages at udgøre mindst 70 mill. kr. inden for Dansk Arbejdsgiverforening eller yderligere $1\frac{1}{2}$ pct. af lønsummen.

2) Ud over de lønforhøjelser, der følger af pristalsreguleringen, anviser lovforslaget inden for Arbejdsgiverforeningens område for det første år en beløbsramme for overenskomstmæssige lønforhøjelser på 60 mill. kr. og for det andet år yderligere 120 mill. kr. modsvarende direkte $1\frac{1}{4}$ og $2\frac{1}{2}$ pct. af lønsummen. Der vil med andre ord under alle omstændigheder i 1963 i kraft af den hidtidige pristalsregulering og af den beløbsramme og fortsatte pristalsregulering, som lovforslaget foreskriver, blive tale om en samlet lønforhøjelse på $5\frac{3}{4}$ pct. Da denne lønforhøjelse overskrider den i årets løb forventede stigning i produktiviteten, vil den medføre prisforhøjelser og i løbet af 1964 i kraft af den fortsatte pristalsregulering eventuelt udløse nye dyrtidsportioner, således at stigningen i lønningerne i overenskomstperiodens andet år alene som følge heraf kan overskride de $2\frac{1}{2}$ pct., som den for dette år forudsete beløbsramme på yderligere 120 mill. kr. svarer til.

3) Til den direkte lønforhøjelse på $8\frac{1}{4}$ pct. ($5\frac{3}{4}$ + $2\frac{1}{2}$ pct.), som i forhold til det nuværende lønniveau vil indtræde fra og med 1. marts 1964, lægger lovforslaget en tillægspensionsordning, der skal gennemføres ved særskilt lovgivning, og som skal finansieres ved bidrag fra arbejdsgivere og arbejdere. Selv om de bidrag, som arbejdsgiverne kommer til at udrede, til en begyndelse opspares, således at de ikke straks medfører en tilsvarende forhøjelse af de disponible indkomster, vil disse bidrag dog betyde en forhøjelse af virksomhedernes produktionsomkostninger, således at bidragene fra et omkostningssynspunkt vil være at lægge til de før nævnte $8\frac{1}{4}$ pct. Hertil kommer virkningerne af den forhøjelse af arbejdsgivernes